

تجربه اسکان عبدالله:

انتظارات زندگی در بریتانیا

قبل از اینکه عبدالله بفهمد او و خانواده اش در آغاز سال 2018 در بریتانیا اسکان داده خواهند شد، دانش او از فرهنگ و تاریخ این کشور محدود بود. چیزی که او می دانست این بود که بریتانیا متشکل از ملل مختلف است، جایی که مردم به چای اهمیت زیادی می دادند، لهجه های مختلفی داشتند و ملکه آنها لباس های خیلی روشن رنگارنگ می پوشید.

وقتی شنید که او، همسر و نوزادش قرار است در آکسفورد اسکان داده شوند، هیجان زده شد، نه تنها به این دلیل که خواهرش اخیراً در آنجا اسکان داده شده است، بلکه به این دلیل که او از دانشگاه معروفی خیر داشت و فکر می کرد که فهمیدن لهجه ساکنین آنجا بایستی راحتتر و آسانتر باشد،

در انتظار سفر

مانند همه پناهندگانی که برای اسکان مجدد در نظر افکاری در ذهن دارند، عبدالله نمی توانست انتخاب کند که در کدام کشور اسکان داده می شود. در اردن، جایی که خانواده اش درخواست پناهندگی کرده بودند، او روزانه زندگی می کرد و با تبعیض جامعه محلی روبرو بود. او اسکان مجدد را فرصتی برای شروع یک زندگی جدید برای خود و خانواده اش می دانست. وقتی کمیساریای عالی پناهندگان سازمان ملل با او تماس گرفت و گفت که آنها برای اسکان مجدد در بریتانیا در نظر گرفته می شوند، او به وجد آمد.

شش ماه بعد از مصاحبه، با کمیساریای عالی پناهندگان سازمان ملل (UNHCR) تا ورود به بریتانیا، عبدالله و همسرش در کلاس های جهت گیری فرهنگی مورد نیاز با IOM شرکت کردند تا اطلاعات بیشتری در مورد انتظارات زندگی در بریتانیا داشته باشند. کلاس ها فقط دو روز به طول انجامید و به یاد می آورد که به او گفته شده بود که می تواند پنج سال انگلیسی بخواند و دولت در این مدت به خوبی از او مراقبت خواهد کرد. در واقع، معلم به خانواده ها توصیه کرد که انگلیسی را خیلی سریع یاد نگیرند در غیر این صورت مجبور به کار می شوند و مزایای دولتی خود را از دست می دهند. نیازی به گفتن نیست که وقتی او وارد شد، فهمیدن اینکه اینطور نیست، کمی برای او شوکه کننده بود.*

یک روز، شخصی با عبدالله تماس گرفت و به او گفت که خانواده اش در یک گروه حمایت از جامعه در آکسفورد اسکان داده خواهند شد. به او گفته شد که گروه هر کاری را برای خانواده اش انجام خواهد داد. از آنجایی که خواهرش قبلاً در آکسفورد زندگی می کرد، اعضای گروه توانستند از طریق او با عبدالله تماس بگیرند. ** آنها خانه اش را در Google Maps به او نشان دادند و در مورد حمایتی که از او خواهند کرد به او گفتند. دانستن اینکه چه کسی برای استقبال از او و خانواده اش در فرودگاه حضور دارد، سفر به بریتانیا را به جای اعصاب خردکن هیجان انگیز کرد.

زندگی و فرهنگ در بریتانیا

عبدالله قبل از فرار از سوریه در دانشگاه حلب تحصیل می کرد که به عقیده او به محض ورود به بریتانیا تمرکزش را بر روی مطالعه و یادگیری زبان انگلیسی آسانتر کرد. اگرچه قبل از ورودش انگلیس به «سلام، چطوری» محدود بود، اما همه تلاش خودش به کار گرفت و به سرعت یاد گرفت. او حتی پس از چند ماه اقامت در آکسفورد در **یک موزه محلی کار داوطلبانه** را آغاز کرد که منجر به یک موقعیت حقوقی در اولین سال اقامتش در بریتانیا شد.

در آکسفورد، یک جامعه بزرگ سوریه و یک منطقه وجود دارد، بنابراین خانواده عبدالله می توانند تمام غذاهای مورد علاقه خود را تهیه کنند و تعطیلات مهم را با افراد جامعه خود جشن بگیرند. او خوشحال است که خود و خانواده اش می توانند فرهنگ خود را حفظ کنند و در جامعه محلی خود را بپذیرند و احساس کنند در بریتانیا، مردم نسبت به سوریه شانس بیشتری برای موفقیت دارند. او به سوری بودنش افتخار می کند و عاشق تاریخ و غذای آن است – او فقط آرزو می کند که مردم بریتانیا به جای تمرکز بر موقعیت فعلی سوریه، بیشتر در مورد فرهنگ غنی سوریه صحبت کنند.

کلاس‌های جهت‌گیری فرهنگی OM از ابتدای سال 2018 یک فرآیند بازبینی را پشت سر گذاشته و تا حد زیادی بهبود یافته است.

** گروه‌های حامی اجتماعی به ندرت می‌توانند با خانواده‌ای که از آنها حمایت می‌کنند، قبل از رسیدن به بریتانیا ارتباط برقرار کنند. در این مورد، مشخصات تماس خواهر عبدالله بر روی [UNHCR RRF](#) نوشته شده بود و گروه توانست با او تماس بگیرد.